

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **N. B.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20.9.2014, č. j. MSK 108053/2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **se o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Po právní moci tohoto usnesení bude žalobci vrácen z účtu Krajského soudu v Ostravě soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 2.2.2015 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20.9.2014, č. j. MSK 108053/2014, kterým bylo jako nepřipustné zamítnuto odvolání K. S., bytem Š., U S. 1 proti rozhodnutí Městského úřadu Krnov, č. j. 2014/DO/PR/Ze/21658 ze dne 11.7.2014 ve věci přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil žalobce N. B., a to porušením ust. § 18 odst. 4 téhož zákona. Žalobce uvedl, že v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně si zvolil zmocněnce. Podáním ze dne 12.6.2014 předložil správnímu orgánu plnou moc a stanovil správnímu orgánu adresu k doručování. Žalobce následně zjistil ze správního spisu, že správní orgán I. stupně shledal plnou moc vadnou. Výzvu adresovanou zmocněnci k odstranění vady podání však doručil toliko na e-mailovou adresu X. Žalobce uvedl, že zastává názor, že správní orgány měly plnou moc považovat za platnou a měly proto v řízení přihlížet k podání zmocněnce a též jemu doručovat písemnosti. Měl-li správní orgán konkrétní pochybnosti o plné moci, měl k doplnění jeho originálu vyzvat jak žalobce, tak údajného zmocněnce. Výzva k odstranění vady plné moci nebyla doručena ani žalobci, ani jeho zmocněnci. Rozhodnutí žalovaného je nutné považovat za vadné,

protože ač zmocněnec žalobce podal jménem žalobce odvolání, tedy učinil podání ve smyslu § 37 správního řádu, které správní orgány považovaly za vadné z důvodu neprokázání zmocnění, nevyzvaly žalobce k odstranění vady tohoto podání ze dne 27.6.2014. Závěr žalovaného o nepřipustném odvolání je buď předčasný (učiněný

před výzvou k odstranění vady podání) nebo nezákonný (žádná výzva k odstranění vady podání nebyla nutná, neboť zastoupení bylo spolehlivě prokázáno plnou mocí).

Žalobce dále uvedl, že jeho žaloba je včasná. Zmocněnec ve správním řízení pan K. S. požádal o doručování písemností na email X. O doručování na uvedenou adresu požádal i žalovaného. Žalovaný doručoval napadené rozhodnutí na adresu X, tedy odlišnou adresu od doručovací adresy zmocněnce. V takovém případě nemohla nastat fikce doručení na adrese trvalého pobytu, neboť tam by po právu správní orgán doručoval jen tehdy, pokud by učinil pokus o doručení na adresu pro doručování dle § 19 odst. 3 správního řádu a adresát by doručení písemnosti nepotvrdil následující pracovní den. Pokud pokus žalovaného o doručení napadeného rozhodnutí nebyl účinný, je nutno na rozhodnutí hledět jako na doručené okamžikem, kdy zmocněnec nahlédl do spisu a převzal jeho kopii, tj. dne 22.1.2015.

Žalovaný v písemném vyjádření k odvolání navrhl, aby soud žalobu odmítl jako opožděnou. Rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jako nepřipustné odvolání K. S., bylo doručováno K. S. na elektronickou adresu X, z níž zasílal svá podání správním orgánům, jakož i na sdělenou elektronickou adresu pro doručování X. Protože adresát doručení písemnosti nepotvrdil ve smyslu § 19 odst. 8 správního řádu, bylo mu napadené rozhodnutí doručeno poštou na adresu trvalého pobytu dne 3.10.2014 za použití fikce doručení ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu. Žaloba však byla podána u soudu až dne 2.2.2015, tedy zjevně po lhůtě pro podání žaloby ve smyslu § 72 odst. 1 soudního řádu správního.

Žalovaný současně namítl, že žalobce není k podání žaloby aktivně legitimován. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl jako nepřipustné odvolání K. S., který tak byl jediným účastníkem odvolacího řízení. Žalobu však podal N. B., tedy osoba od účastníka odvolacího řízení odlišná, které napadeným rozhodnutím nebyla založena žádná práva ani povinnosti. Žaloba je nepřipustná, neboť nepodal odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a nevyčerpal tak řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem. Není tedy splněna podmínka § 68 písm. a) soudního řádu správního.

Z obsahu správních spisů žalovaného a správního orgánu I. stupně bylo zjištěno, že napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 20.9.2014, č. j. MSK 108053/2014 bylo doručováno zmocněnci žalobce K. S. v souladu s § 34 odst. 2, § 19 odst. 4, odst. 8 správního řádu a v souladu s § 20 odst. 1 správního řádu (zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů) na adresu Š., U S. 1/1622, což je adresa, kterou měl k datu doručování zmocněnec žalobce evidovanou v informačním systému evidence obyvatel jako adresu jeho trvalého pobytu (§ 20 odst. 1 správního řádu), jak plyne z protokolu o ověření v centrálním registru obyvatel ze dne 20.9.2014, z něhož současně vyplývá, že zmocněnec žalobce k uvedenému datu neměl v informačním systému evidovanou adresu pro doručování. K doručení rozhodnutí prostřednictvím držitele poštovní licence žalovaný přistoupil poté, co pokus o doručení na elektronickou adresu pro doručování, sdělenou žalobcem X, kterou označil jako svou doručovací adresu na plné moci, respektive X, kterou zmocněnec žalobce označil jako svou doručovací adresu v podání ze dne 12.6.2014 (vyjádření ke spisu), adresát doručení písemnosti nepotvrdil ve smyslu § 19 odst. 8 správního řádu. Poštovní zásilka obsahující rozhodnutí byla vypravena 22.9.2014.

Protože dne 23.9.2014 při jejím doručování adresát nebyl zastížen, byla na místě zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Zásilka byla připravena k vyzvednutí 23.9.2014. V úložní lhůtě zásilka nebyla vyzvednuta a 6.10.2014 pak byla vhozena adresátovi do schránky. V souladu s ust. § 24 odst. 1 správního řádu došlo k doručení zásilky dne 3.10.2014, tj. desátým dnem ode dne, kdy byla písemnost k vyzvednutí připravena.

Ze shora uvedeného vyplývá, že žalovaný při doručování rozhodnutí postupoval v souladu s § 19 odst. 1, 2, 3 a 8 správního řádu a dále v souladu s § 20 odst. 1 téhož zákona a materiální funkce doručení, tj. seznámení se s obsahem písemnosti tak byla naplněna. Námitka žalobce, že žalovaný při doručování svého rozhodnutí postupoval vadně, není s ohledem na shora uvedené závěry krajského soudu důvodná.

Podle § 72 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí žalovaného bylo doručeno zmocněnci žalobce 3.10.2014, uplynula lhůta pro podání žaloby dne 3.12.2014. Žalobce podal žalobu u soudu až 2.2.2015, čili zjevně opožděně a krajský soud ji v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. odmítl.

Pro úplnost krajský soud uvádí, že v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku č.j. 9 As 162/2014-31 činí v daných souvislostech závěr, že kopie plné moci ze dne 12.6.2014 jako průkaz zastoupení žalobce (což on sám ani nerozporuje), postačovala, neboť uvedený zástupce pan K. S., bytem Š., U S. 1/1622 v průběhu správního řízení jménem žalobce jednal (podával obsáhlé vyjádření).

Podle ust. § 60 odst. 3 s.ř.s. (zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů) žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žaloba byla odmítnuta a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 30.3.2015

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**